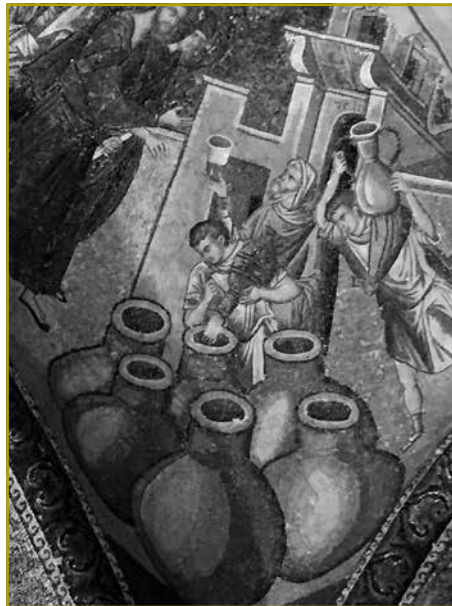

Lëtzebuerg, Missionsland!?

Léif Frënn

Ech sinn ënnerwee zu engem Besuch. Et huet laang gedauert bis endlech en Termin fonnt ginn ass, dee fir all Bedeelegt acceptabel war. Ech schellen a gi ganz héiflech a frëndlech ëmfaang. Et sti Glieder um Dësch, d'Duechter mat 10 Joer ass och derbäi an et ass eng gutt Atmosphär fir iwwert d'Kommunion an d'Firmung ze schwätzen. Am Ufank schwätze mer iwwert all Méiglechtes a landen da beim Gebuertsdag vun der Bomi, déi am Altersheim ass. Hei gräift d'Duechter an a seet ganz bestëmmt an heftig: ech ginn net mat bei d'Bomi. Ech hu keng Zäit a keng Loscht! Erstaunlech roueg versichen d'Elteren dem Kand ze soen, datt d'Bomi awer op si waart, datt dat wichteg ass, datt een d'Mënschen net eleng loosse kann, datt ee verschidde Flichten huet, datt een net ëmmer nëmmen dat ka maache wouzou ee grad Loscht huet asw. Et kënnt zu engem Kompromëss: eng Stonn Bomi an duerno déi eege Wënsch. Anzwësche leien d'Kanner am Bett. An eisem Gespréich geet et dann op eemol ëm d'Daf, d'Kommunion an d'Firmung, jee ëm d'Kierch. Déi 2 Elteren erënneren sech nach gär un dës Feieren. Et war schéin, et ass wichteg, an zugläich soen se awer och datt si zwëschen dës Feieren ni an der Kierch waren. Si schaffen allen zwee, si hu keng Zäit, de Stress vun haut. Bei der Daf, der Kommunion, der Firmung hunn se jo schliisslech och hir Pflicht gemaach als Chrëscht. Eist Gespréich geet nach hin an hier. Mat deene selwechten Argumenter, déi se beim Kand gebraucht hunn, probéieren ech hinnen z'erklären wéi wichteg et ass, datt een un der Gemeinschaft participéiert, datt een sech ëmmer erëm weider am Glawe bild, datt

een ëmmer weider op d'Wuert vum Herrgott lauschtert asw. Ënnerwee, wéi ech heem ginn, fillen ech mech eidel, hëlleflos an och e bësschen traureg. Dës Elteren hunn sou vernünfteg hiner Duechter erkläert wéi et richtig ass. Awer, wéi soll sou eng Anbindung un d'Gemeinschaft geschéien, wann se net ageübt gëtt an och net ausgeübt. Wa schonn e Besuch bei der Bomi esou eng Diskussioun brauch fir ugehall ze ginn, mat Reserven, an eemoleg, wat fir eng Chance huet dann d'Kierch als Gemeinschaft? Fir dëst Kand gëtt et schwéier a sengem Liewen engem Grupp oder Gemeinschaft als Vollmitglied unzegehieren a sech doranner z'engagéieren.

Et ass awer elo nëmmen e Beispill. Mä et ass keen Eenzelfall. Ganz oft stinn ech viru Mënschen, déi nach just eppes vun der Kierch wëllen, wann et hinne gefält an och nach, wa méiglech, esou wéi et hinne gefält. Heiansdo froen ech mech da, wat fir e Gott bieden si dann un, wann se soen ech bieden: dee

léiwen Herrgott aus der Kannerzäit, iergend e selbstgebastelt héigert Wiesen, de Papp vu Jesus Christus? Gott, Gemeinschaft vun de Chrëschten, schéngt nëmmen eng Roll ze spille, wann se géifen eppes dovunner hunn. Si hunn sech ageriicht doheem, op der Aarbecht, an der Fräizäit... do ass keng Plaz méi fir Froen, Sichen, Glawen, Hoffnung, bis een um Enn vum Liewen dozou gezwonge gëtt.

Automatesch kënnt mer dann an de Kapp e Buch: France, pays de mission... viru Joeren als d'Provokatioun erauskomm. Et ass elo zur batterer Realitéit ginn, hei zu Lëtzebuerg. Lëtzebuerg ass e Missionsland a mir wëllen eis einfach net dorobber astellen. Mir wëllen un deem festhale, wat mer hunn a wat ëmmer war, anstatt mat Mut, Energie, Vertrauen un der Zukunft ze bauen, déi schonn ugebrach ass mat all hire Konsequenzen, déi mer elo ëmmer méi heftig spüre wäerten. Mir maachen awer nach ëmmer esou, wéi wann eemol gedeefte Kanner, schéin duerch hir Elteren an Erzéier, Schrëtt fir Schrëtt géifen an de Glawen agefouert ginn an dann, no kuerzer Zäit vu Virbereedung, och déi aner Sakramenter ëmfänke kënnten. Da wonnere mer eis, wann d'Kanner nach ni an der Kierch waren ier se sech fir d'Kommunion mellen, nach ni e Gebiet gemaach hunn éier se an d'Schoul komm sinn, de Numm vum Jesus iwwerhaapt nach net héieren haten. Ass et do net un der Zäit fir selwer konsequent ze sinn an och Konsequenz ze verlaangen, statt weiderzefueren, wéi et war, ouni Froen ze stellen? Ass et net un der Zäit sech nei Weeër an nei Methoden afalen ze loosse fir d'Mënsche vun haut iwwerhaapt nach z'erreechen?

(Fortsetzung Säit 12)

Kurze Einleitung zum Thema des diesjährigen Jungbauern- und Jungwinzertages

Globalisierung und Landwirtschaft – Mehr Wohlstand durch weniger Freihandel

Referat von Dr. Mathias BINSWANGER

Freihandel bei landwirtschaftlichen Produkten führt zu vielen Verlierern und wenigen Gewinnern. Verlierer sind die meisten Bauern sowohl in den Industrieländern als auch in den Entwicklungsländern, während sich einige Großbauern und ein paar internationale Konzerne zu den Gewinnern zählen dürfen. In den ärmsten

Entwicklungsländern machen die sich auf der Verliererseite befindenden Kleinbauern zudem die Mehrheit der Bevölkerung aus. Aus diesem Grund sind gerade diese Länder am stärksten von den negativen Folgen des Freihandels betroffen, obwohl sie gemäß Theorie am meisten profitieren sollten.

Die politischen Schlussfolgerungen liegen somit auf der Hand: landwirtschaftliche Produkte sollen von Freihandelsabkommen ausgenommen werden. Zölle und Handelsbeschränkungen zum Schutze der Landwirtschaft sind grundsätzlich gerechtfertigt, da der Freihandel in den meisten Ländern weder Wohlstand noch Lebensqualität erhöht.

Landjugendkalenner 2016

Mir weisen drop hin, datt eng nei flott Oplag vum Landjugendkalenner fir d'Joer 2016 virläit an elo bestallt ka ginn:

um Tel. 44743-252,

iwwer E-mail:

landjugend@pt.lu

oder mat Hëllef vum Bestellungsformular, deen ënner

www.jongbaueren.lu

ze fannen ass.

No der Iwwerweisung vu 15€ op de CCPL-Kont vum der Lëtzebuenger Landjugend a.s.b.l.

IBAN LU17 1111 2311 3177 0000

kritt Dir de Kalenner an deene beschten Delaie mat der Post heemgeschéckt.

Vermierk:

Landjugend-Kalenner 2016

**D'Lëtzebuenger
Jongbaueren a Jongwënzer**

hunn d'Éier, Iech op hiren dësjäreg

Jongbaueren- a Jongwënzerdag

ze invitéieren

**e Sonndeg, den 22. November 2015
am Festsall vum Lycée Technique Agricole zu Ettelbréck**

Ufank: 20:00 Auer

Thema:

**Globalisierung und Landwirtschaft –
Mehr Wohlstand durch weniger Freihandel**

Programm:

1. Begrëssung duerch de Jeff BOONEN, Nationalpresident vun de LJB&JW
2. Grousswuert vum Här Generalvikar Leo WAGENER, a Verriedung vum Här Äerzbëschof Mgr Jean-Claude HOLLERICH
3. Referat vum Dr. Mathias BINSWANGER zum Thema:
Globalisierung und Landwirtschaft – Mehr Wohlstand durch weniger Freihandel
4. Agrarpolitesch Stellungnahm, virgedroe vum Fränz SCHLECHTER, Vizepresident vun de LJB&JW
5. Schlusswuert vum Här Fernand ETGEN, Minister fir Landwirtschaft, Wäibau a Verbraucherschutz
6. Éierewäin am Festsall vum LTA

Weider Detailer ënner www.jongbaueren.lu

Dr. Mathias Binswanger

Mathias Binswanger ist Professor für Volkswirtschaftslehre an der Fachhochschule Nordwestschweiz in Olten und Privatdozent an der Universität St. Gallen. Er hielt auch Vorlesungen an der Technischen Universität Freiberg in Deutschland, an der Universität Basel in der Schweiz, an der Qingdao Technological University in China und an der Banking University in Saigon.

Mathias Binswanger ist Autor einer Reihe von Büchern und publiziert sowohl in Fachzeitschriften als auch in der Presse. Bekannt sind vor allem seine seit langer Zeit erscheinenden Essays in der Weltwoche und seine monatliche Kolumne in Bilanz. Forschungsschwerpunkte liegen in den Bereichen Makroökonomie, Finanzmarkttheorie, Umweltökonomie sowie in der Erforschung des Zusammenhangs zwischen Glück und Einkommen. Zu diesem Thema erschien im Jahre 2006 das Buch „Die Treitmühlen des Glücks“, welches in der Schweiz zum Bestseller wurde. Ebenfalls bekannt ist sein im Jahr 2010 publiziertes Buch „Sinnlose Wettbewerbe – Warum wir immer mehr Unsinn produzieren“, welches sich mit den perversen Anreizen von künstlich inszenierten Wettbewerben vor allem in Forschung, Bildung und im Gesundheitswesen beschäftigt. Im März 2015 erschien sein neuestes Buch „Geld aus dem Nichts – Wie Banken Wachstum ermöglichen und Krisen verursachen.“ Gemäß einem Ranking der NZZ des Jahres 2014 gehört Mathias Binswanger zu den 10 einflussreichsten Ökonomen der Schweiz.

Mathias Binswanger hat weder Kinder noch Haustiere. Er liebt Jazz, Humor, das Reisen in wärmere Gegenden dieser Erde und die Gesellschaft guter Freunde. Er mag weder Fernsehen noch Hintergrundmusik und auch das Schreiben von Forschungsanträgen macht ihm keinen Spaß.

Lebenslauf

Name: Mathias Binswanger
 Akadem. Titel: PD, Dr. rer. pol.
 Geburtsdatum: 10. 10. 1962 in St. Gallen, Schweiz

Ausbildung und akademischer Werdegang

1984: Erstes Vordiplom in Chemie an der ETH Zürich
 1988: Abschluss des Studiums der Wirtschaftswissenschaften an der Universität St. Gallen mit Lizenziat. Studienrichtung: Allgemeine Volkswirtschaftslehre
 1989 – 1990: Nachwuchsstipendiat des Schweizerischen Nationalfonds am Wissenschaftszentrum Berlin
 1990 – 1991: Visiting Scholar an der Foundation for Advanced Information Research (FAIR) in Tokyo, Japan
 1992: Promotion zum „Dr. rer. pol.“ an der Universität Kassel mit der Gesamtnote „mit Auszeichnung“.
 1993 – 1995: Wissenschaftlicher Mitarbeiter am Institut für Wirtschaft und Ökologie (IWÖ) an der Universität St. Gallen.
 1994 – 1995: Dozent an der Universität St. Gallen
 1995: Visiting Scholar an der University of Tennessee, Knoxville, USA
 1996 – 1997: Visiting Scholar an der Columbia Business School, Columbia University, New York, USA
 1999: Habilitation an der Universität St. Gallen.

Akademische Tätigkeit:

seit 1998: Professor für Volkswirtschaftslehre und Finance an der Fachhochschule Nordwestschweiz
 2000: Gastprofessor an der Technischen Universität Freiberg
 2005 – 2007: Lehrauftrag an der Universität Basel
 2008: Gastprofessor an der Qingdao Technological University in China
 seit 2008: Lehrauftrag an der Banking University in Saigon (Vietnam).

Betreute Lehrveranstaltungen

Siehe unter: <http://www.mathias-binswanger.ch/index.php/cv>

Weitere Tätigkeiten

1992: Beratertätigkeit für die Abteilung „Umwelt und Verkehr“ bei der Volkswagen AG.
 seit 1996: Regelmässige publizistische Tätigkeit zu Wirtschaftsthemen in Wochen- und Tageszeitungen. Gegenwärtig auch eigene Kolumne in der Wirtschaftszeitung CASH (bis 2007), Sonntag (bis 2010), Der Monat (2011) und gegenwärtig in BILANZ.
 seit 2003: Expertentätigkeit für das BUWAL (Bundesamt für Umwelt, Wald und Landschaft) in der Schweiz
 seit 2003: Fachrat und Modulleiter für das Nachdiplomstudium Private and Institutional Banking am Institut für Finance, Fachhochschule Aargau

Refereetätigkeit, Mitgliedschaft in wissenschaftlichen Vereinigungen, Publikationen,....:

Siehe unter: <http://www.mathias-binswanger.ch/index.php/cv>.

Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer – Service Coopération a.s.b.l.

Wäertvollen Asaz fir de Bauerestand am Burkina Faso a fir d'ONG hei zu Lëtzebuerg (Deel 1)

Interview mam **Marcel Scheidweiler**, laangjäreg Member vum Conseil d'administration vun der ONG a Project-Manager vum Kooperatiounsprojéit „Centre technique d'amélioration de la traction asine – CTAA“ am Burkina Faso.

No de sougenannte „Burkina Days“, déi eis ONG am Kader vun der Foire Agricole vun Ettelbréck mat verschiddenen anere Lëtzebuenger ONGen an Associatiounen – wéi Fondation Chrëschte mam Sahel, Association Le Soleil Dans la Main, Fondation Dr Elvire Engel, Solidaresch Aktioun Echternach a Partage Afrique – organiséiert huet, huet de Marcel säi Récktrétt aus dem Conseil d'administration vun der ONG no laange Jore vun Engagement bekannt ginn. Wéi mir et scho bei anere groussen Aktivitéite vun der ONG gewinnt waren, zënter datt de Marcel 2004 e Mandat am Conseil d'administration vun der ONG ugeholl huet, huet hien och bei der Preparatioun an der Realisatioun vun dësen „Burkina Days“ e beispillhaften Asaz gewisen an domat maassgeblech dozou bäigedroen, datt d'Aktioun zu Ettelbréck e grouse Succès ginn ass. Iwwregens kann een sech weiderhin an der Billergalerie, déi ënner www.jongbaueren.lu ze fannen ass, vun der Reussite vun dëser gemeinsamer Sensibilisatiounsaktioun - déi vum Lëtzebuenger Kooperatiounsministär cofinanzéiert gouf - iwwerzeegen.

Mir kommen awer elo op de Marcel zréck, dee vill a wäertvoll Aarbecht fir d'ONG vun de Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer an domat fir de Bauerestand am Burkina Faso geleescht huet. Vum Abrëll 1960 bis Februar 1961 war de Marcel

selwer zu Imasgo an der Obervolta tätég, fir d'Aarbecht weiderzeféieren, déi den Tony Mailliet 1959 – mam Impuls vum Pater Henri Spoden s.j. – ugestouss an domat de Grondstee geluecht huet vun enger laanger Geschicht, wat d'Entwécklungszesummenaarbecht am Interessi vun der ländlecher Bevëlkerung an Afrika vun de Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer betrëfft.

Wou de Marcel nees zréck zu Lëtzebuerg war, ass hien – wéi och den Tony Mailliet – a sëllegen Informatiounsversammlungen oder a Schoulen op d'Aarbecht agaangen, déi zu Imasgo an Émgéigend realiséiert gouf. Am Joer 2002 ass de Lëtzebuenger Kooperatiounsministär – ënner dem Impuls vum deemolege Kooperatiounsminister, dem Här Charel Goerens, an dem Direkter vun der Kooperatioun, dem Här Jean Feyder – un äis erugetrueden, fir eng Etude d'impact an d'Weeër ze leeden, déi d'Aarbecht, déi vun de Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer vun 1959 – 1969 an der Obervolta geleescht gouf, ze evaluéieren.

De Marcel huet sech deemools direkt abruecht, fir den Experte vum COTA aus der Belge (Collectif d'échanges pour la Technologie Appropriée), resp. deene vun der INERA aus dem Burkina Faso (Institut de l'Environnement et de Recherches Agricoles) bei der Realisatioun vun der

Etude zur Säit ze stoen. D'Etude beleet kloer, datt d'Uspare vum lesel sech duerch den Asaz vun de Lëtzebuenger (an den 1960-er Joren) ganz staark am Burkina Faso verbreet huet. Si weist desweideren drop hin, datt den lesel zënterhier fir vill Duerfbewunner en onverzichtbare Begleeder ginn ass, deen eng ganz Rei Déngschter leescht, fir zum Iwwerlieue vun deene mannebemëttelte Bauerefamillje bäizedroen. Déi eeler Generatioun am Burkina Faso ass während der Enquête esou wäit gaangen, datt si den lesel als „Jong vum Bauer“ betitelt huet.

Déi vulgariséiert Versioun vun der Etude ass weiderhin a franséischer (L'Âne, premier fils du paysan) an an däitscher Versioun (Der Esel, der älteste Sohn des Bauern) ënner www.jongbaueren.lu ze fannen.

Aus den Iwwerleeunge vun der Etude eraus ass du bekanntlech dee sougenannte „Centre technique d'amélioration de la traction asine (CTAA)“ – deen zënter 2008 zu Imasgo an an de Partnerdierfer Koalma, Tiogo a Sabouna realiséiert gëtt – op d'Bee gestallt ginn, fir d'Aarbecht mam lesel am Interessi vun de lokale Produzenten ze optimiséieren. De Marcel huet sech a senger Funktioun als Project-Manager och hei staark abruecht. Wéivill Stonnen hien no der Etude am Burkina tatsächlech doheem beim Computer souz, fir de Projéit op Pabeier ze bréngen, fir Mailen ze beäntweren, fir d'Rapporten ze iwwerliesen oder iwwer Skype mat den Experten ze diskutéieren, dat wësse just hien a seng Madame.

Marcel, nom Tony Mailliet, dee vun 1959 bis Abrëll 1960 als 1. Entwécklungshelfer vun de Lëtzebuenger Jongbaueren a Jongwënzer an der deemoleger Obervolta tätég war, hues Du 1960 d'Relève vun dengem Virgänger iwwerholl, fir dat, wat den Tony bis dohin ugereegt huet, weiderzeféieren. Hien huet zu Imasgo bekanntlech no Léisunge gesicht, fir deenen einfache Baueren an hire Fraen

1960: D'Entwécklungshelfer Marcel Scheidweiler (l.a.B) a Rolph Ketter (r.a.B.) mat de lokalen Aarbechter am Atelier zu Imasgo, wou d'Kielere fabrizéiert goufen

1960: De Raphaël mam Etienne Ramdé beim Oplackere vum Buedem mat Hëllef vun engem lesel

déi haart Aarbecht um Feld ze vereinfachen. Mat der spontaner Uspannung vum lesel an der domat verbonnener besserer Bewirtschaftung vun de Felder konnten d'Ertråg vun de Produzente verbessert ginn. Kanns Du eise Lieser matdeelen, wéis Du dës Initiativ vun Dengem Virgänger deemools gesinn hues a wéis Du se haut aschätzt - no all deene Joren, wous Du Member vum Conseil d'administration vun eiser ONG a virun allem Project-Manager vum CTAA wars?

Deemools, grad ewéi haut, war a sinn ech iwwerzeegt, datt et de richtege Wee ass, fir d'Leit op der Plaz ze léiere mat einfachen an hire Méiglechkeeten ugepasste Methoden hiren Akerbau ze verbessern. Deemools ass et drëm gaang, den lesel als Zugdéier ze gebrauchen, d'Felder mam lesel ze plouen, a Reien ze séinen, mam lesel a mam Kappert d'Onkraut téschent de Reien ewechzegéiden. Den lesel an de Kieler hu misse mat Iwwerzeegungsarbecht - déi vum Tony Mailliet ugefaange gouf - géint déi traditionell Mentalitéit agefouert ginn. Hei duerfe mer de grouse Verdéngscht vum Monseigneur Brefault - Bëschof vu Koudougou - net vergiessen, deen de Katechisten, wa se fäerdeg ausgebilt waren an uechter d'Land an d'Dierfer geschéckt goufen, zwéin lesele mat dem néidege Geschir, engem Plou oder engem Houe de Manga zur Verfügung gestallt huet.

D'Katechisten hunn an deene verschiddeste Regione vun der Obervolta hir Felder mam lesel beakert, krute gutt Resultater a konnten esou d'Leit iwwerzeegen, datt den lesel e ganz netzlecht, wäertvoll Déier ass, dat dem Mënsch an der Sahel-Zon gutt Déngschter leeschte kann.

Haut sinn ech frou an houfreg, datt d'Lëtzebuerger Jongbaueren a Jongwënzer net nëmmen eng Revolutioun am Akerbau a Westafrika ugefaangen hunn, awer datt si mat der Ënnerstëtzung vum Kooperationsministär a vu ganz ville Leit dee Projet weider ausbauen, verdéiwen an den neien Erausforderungen upasse kënnen. Et ass wichtig, datt mer eng zentral Plaz an der Form vum „Centre technique d'amélioration de la traction asine“ (CTAA) geschafent hunn, wou d'Baueren de richtege Ëmgank mat den leselen, der Kassin, d'Beakere vun de Felder mat Mësch, d'Aarbechten am Gaart mat den lesele geléiert ginn. Op dëser Plaz sollen d'Leit och einfach Methode fir hir Gäert ze bewässere gesinn. Si solle sech bewusst ginn, wéi wichtig et ass, d'Reewaasser opzefänken a sënnavoll anzesetzen.

Och wann ech heiansdo meng Zweiwelen hat a wann de CTAA mer Kappwéi ginn huet, esou sinn ech der Meenung, datt dee Projet néideg war an ass, datt e weider gefouert muss ginn, well et eng Referenz

fir den ökologeschen Akerbau am Burkina Faso ass, deen dem Bauer um Land am beschte weiderhëlft.

Deemools huet den Tony ënnert dem Motto „Kampf géint den Hunger an der Welt“ säin Asaz gesinn. Haut gesinn di meeschte Länner an, datt de verbesserten Akerbau an Afrika eng mat deenen éischte Bedingungen ass, fir e Land virunzebréngen. Do ass de Service Coopération vun de Lëtzebuerger Jongbaueren a Jongwënzer also um richtege Wee.

Fir äis e konkret Bild ze maachen, wiere mir frou, wanns Du kuerz drop agoe kënnst, wat deemools Deng Aarbecht zu Imasgo an Émgingend war.

Ech hat mech beim Pater Spoden gemellt, fir zu Imasgo leselskielieren ze maachen, fir datt den Tony an d'Dierfer fuere konnt, fir de Baueren d'Aarbechte mam lesel ze demonstréieren. Leider huet den Tony gesondheetshalwer missen zeréckkommen. Op der Missiounsstation vun Imasgo huet de Frère Joseph Nouvelan mer ganz gutt Rotschlei ginn, wat fir Planzen ech ubaue soll a wéi ech et maache soll. Ech hunn Hirse-, Erdnëss-, Bounen- a Räsfelder ugeluecht. Ech hunn déi eenzel Hirseparzelle verschiddeentlech mat Mësch oder Dünger behandelt, ech hu geplout an a Reie geséint. Et konnt een esou schéi gesinn, wat am beschte fir d'Planze war. Meng Felder loungen nient der Haaptstrooss Koudougou-Yako-Ouahigouya a vill Leit, déi hei laanscht koumen, ze Fouss oder mam Velo, si stoe bliwwen an hu sech d'Methode vu mengen Aarbechter erkläere gelooss. - Op enger grousser landwirtschaftlecher Ausstellung am Januar 1961, konnt ech dem éischte President vun der Obervolta, dem Här Maurice Yaméogo, déi nei Methode virstellen an him a senge Leit virféieren, wéi ee mat engem lesel, Waasser aus dem Pëtz schaffe kann.

Iwwer 200 Kieler hunn ech mat mengen Aarbechter gemaach, déi ech mat de Suen, déi de Pater Spoden mer geschéckt huet, bezuelt hunn. Déi Kieleren hunn ech de Baueren an dem „Commandant de cercle“ verkat. Mam Rolph Ketter, deen am September 1960 koum, hu mer a verschidden Dierfer Shaduffsystemer opgeriicht, fir d'Waasser méi einfach aus dem Pëtz ze schäffen. Awer dat war e Mësserfolleg, well d'Leit déi ganz Konstruktioun nees ofgeriicht hunn, esoubal mer aus dem Duerf waren. Well de Johnny Storn an de Camille Engeldinger am November 1960 op d'Plaz koumen, hunn ech zäitweis zu Koudougou an de Pateren hirem Gaart geschafft, dee ganz verwéldert war. Ech si fir d'Kieleren ze maachen dorower gefuer, hu mech an d'Landwirtschaft engagéiert an esou garantiert, datt d'Pionéieraktioun, fir den lesel als Zugdéier ze gebrauchen, déi den Tony Mailliet ugefaangen hat, weidergefouert gouf.

De Pater Henri Spoden s.j. huet bekanntlech den Ustouss zu der elo bal 60-järeger (2019) Entwécklungszesummenaarbecht vun de LJB & JW ginn. Wéi hues Du de „Bauerepater“ erlieft?

De Pater Henri Spoden war e Mann a Geeschtlechen, deen d'Häerz op der richtege Plaz hat. Intelligent, spontan, jovial, éierlech, riichteraus a wäitsiichteg huet hien heiheem vill Kontakter opgebaut, déi der Entwécklungsarbecht zegutt koumen. Duerch seng gutt Relatiounen mat der Duerfbevölkerung a mat villen aflossräiche Leit aus dem Land, esou wéi seng regelméisseg Zeitungsartikelen hunn d'Aktioun vun de Lëtzebuerger Jongbaueren a Jongwënzer vun 1959 bis 1969 am ganze Land bekannt a beléift gemaach. Mer verdanken him ganz vill a sinn him Unerkennung a Respekt schëlleg.

Fortsetzung am nächsten Duerf

Lëtzebuerger Jongbaueren a Jongwënzer - Service Coopération a.s.b.l.

Ënnerstëtzung vun der Kooperationsarbecht vun der ONG an Afrika

EDer Famill vun der verstuerwener **Madame Marie Aubart-Pott** vu Klierf dréckt de Verwaltungsrot vun der ONG säi chrëschtlecht Bäileed aus. Si huet an hirer déiwer Trauer en Zeeche vun Hoffnung fir mannerbemëttelt Bauerefamilljen an Afrika gesat.

Bei Geleeeënheet vun hirer Gëllener Hochzäit hunn **d'Madame an den Här Siebenaller-Verscheure** vun Huldang der ONG e generéisen Don vun 1.620€ zoukomme gelooss. De Verwaltungsrot vun der ONG wënscht der Koppel nodréiglech all Guddes fir dee groussen Dag an hir nach vill schéi gemeinsam Joren am Krees vun hirer Famill.

Am Numm vun de Beneficiairen am Burkina Faso soe mir e ganz grouse Merci fir déi schéi Geste vu Solidaritéit.

Impressioun vum Dag vun der Kooperatioun 2015

E grousst Engagement fir déi gutt Saach

ESondeg, de 4. Oktober huet de regionale Landjugendgrupp Cliärref op deen dësjäregen Dag vun der Kooperatioun invitéiert.

Den traditionellen Dag zugonschte vun der Entwécklungszesummenaarbecht vun der ONG „Lëtzebuerger Jongbaueren a Jongwënzer – Service Coopération a.s.b.l.“, deen 1991 vum Landjugendgrupp Zenter initiéiert gouf, konnt dëst Joer eng éischte Kéier vun deene „Cliärrefer“ organiséiert ginn.

Vun 1991 bis 2010 huet den Dag zugonschte vun der Entwécklungszesummenaarbecht vun de „Lëtzebuerger Jongbaueren a Jongwënzer“ all Joer zum feste Bestandteil vum Aktivitéitskalenner vun der Landjugend Zenter gezielt. Fir hir Kollegen a Frënn vum „Zenter“ ze entlaaschten – déi sech all 2.

Joer ëmmer méi intensiv op de Mähreschercross preparéiere mussen – hat sech d’Landjugend Maacher an de Joren 2011 an 2013 bereet erkläert, fir d’Organisatioun vum Dag vun der Kooperatioun an d’Hand ze huelen. D’Frënn vum Mähreschercross wëssen, datt den Interessi un dësem Rennen immens zougeholl huet, esou datt op deene leschten Editiounen iwwer 6.000 Visiteure gezielt konnt ginn. De Grupp stéisst deemno u seng Grenze vun deem, wat fir hien a Punkto Aktivitéite machbar ass.

Fir awer niewent dem „Zenter“ an deene „Maacher“ och deenen anere regionale Landjugendgruppen – wéi Cliärref, Furen, Dikkrich, Süden an Uewersauer – d’Geleeënheet ze bidden, fir hire Bäitrag ze leeschten, wat d’Sensibiliséierung am Kader vun der Entwécklungszesummenaarbecht

betrëfft, gouf op enger rezenter Journée de réflexion vun der „Lëtzebuerger Landjugend – Jongbaueren a Jongwënzer“ proposéiert, datt och si, d’Iddi vun enger „Journée de sensibilisation“ iwwerhuele kënten. De Comité vun der Landjugend Cliärref huet sech doropshin spontan bereet erkläert a seng Verantwortung geholl.

Wéi dës Fotoen et bewiese kann d’Aktioun vun deene Verantwortleche vun deene Cliärrefer als grouss Succès betruuecht ginn. Si konnte vill vun hire jonke Membere fir déi gutt Saach motivéieren esou datt vill Frënn a Bekannte vum regionale Grupp a vun der ONG um Rendezvous waren.

Am Numm vum Verwaltungsrot soe mir dem Comité – mat sengem President Fränz Schlechter – an alle jonke Membere vum Grupp e ganz grouss Merci fir dee beispillhaften Asaz am Hall polyvalent zu Klierf.

Vill weider Fotoen ënnen:
www.jongbaueren.lu

Och zu Klierf hunn déi Jonk aus dem regionale Grupp vum eise Verbänn drop gehalen, fir hir Frënn a Sympathisanten zum Optakt vum traditionellen Dag zugonschte vun der Kooperatiounsaarbecht an d’Mass an d’Porkierch anzueluden

Am Kader vum Éierewäin – dee vun der Gemeng offréiert gouf – hunn d’Vertrieeder aus dem Verwaltungsrot vun der ONG, zesumme mam Här Emile Eicher, Député-Maire (3.v.r.) an dem Fränz Schlechter, President vun der LLJ Cliärref, dem Marcel Scheidweiler (7.v.l.) hire grouss Merci ausgedréckt, fir säi laangjäregt Engagement an der Kooperatiounsaarbecht an Afrika

„Full house“ am Hall polyvalent zu Klierf!

Gutt Stëmmung am Kichenzelt obschonn datt richtig vill Aarbecht ugesot war, fir d’Gäschtfreiden ze stellen

Fir déi richtig afrikanesch Stëmmung hunn d’Museker vum Grupp „Black Djembé“ gesuergt

De Landjugendgrupp ka mat Stolz op säin 1. Dag vun der Kooperatioun zrëckblécken. Si hunn alles ginn, fir datt et e Succès konnt ginn

(Fortsetzung von der Sait 1)

Léif Frënn

An esou enger liicht melancholescher Stëmmung, fale mer dann d'Wierder vu Jesus an, wéi e gesot huet: „Séin, ech suerge fir d'Wuessen. – Du brauchst

keng Angscht ze hunn. – Ech si bei iech all Dag bis un d'Enn vun der Welt“.

Dës Wieder bewierken, datt ech net resignéieren an d'Hänn an de Schouss leeën. Se fuerdere mech, an domat och dech, eraus, nei Weeër ze sichen an ze goen. An ech wënsche mir näischt Aneschters wéi mat iech, a

gemeinsame Gespréicher, fantasievoll Weeër ze fannen an eiser Situatioun, fir den Optrag vu Jesus ze erfëllen: „Gehet zu allen Völkern und taufft sie im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes!“

Fernand Huberty

Laudato Si: Ökologische Spiritualität

„Das ganze materielle Universum ist ein Ausdruck der Liebe Gottes, seiner grenzenlosen Zärtlichkeit uns gegenüber“, schreibt Papst Franziskus in seiner Enzyklika „Laudato Si“. Wer heute jedoch auf richtig die Wirklichkeit betrachte, müsse erkennen, dass das gemeinsame Haus der Schöpfung stark beschädigt sei. Man könnte meinen, es gebiete allein schon die Klugheit, nun alles zu tun, um die eigene Lebensgrundlage nicht zu zerstören. Doch viele verweigern diese Einsicht und die Schreie der gequälten Schöpfung werden nicht gehört.

Papst Franziskus sieht eine enge Beziehung zwischen der ungerechten Verteilung materieller Güter und der ökologischen Anfälligkeit des Planeten: Friede, Gerechtigkeit und Bewahrung der Schöpfung sind drei absolut miteinander verbundene Themen. „Wir brauchen eine neue universale Solidarität“, fordert Franziskus daher mit vielen, die gegen die weltweite Krise ankämpfen.

Das ist zu viel für einen Einzelnen. Zunächst sind darum die Führer dieser Welt gefordert, ihre Verantwortung wahrzunehmen: Die Politik muss Leben stiftende Bedingungen für unseren Planeten gestalten. Es ist Sache der Politik und auch der Religionen, sich um die

Sensibilisierung der Bevölkerung zu bemühen.

Vernunft und Argumente allein bringen anscheinend jedoch keine Umkehr vom Irrweg der Zerstörung. Einfach zu leben, rücksichtsvoll zu leben und für Gerechtigkeit zu kämpfen: Nach menschlichem Maß ist töricht, wer vom eigenen Vorteil zurücksteckt. Eine „ökologische Spiritualität“ ist nur im Angesicht Gottes lebbar: „Die Hoffnung lädt uns ein zu erkennen, dass es immer einen Ausweg gibt, dass wir immer den Kurs neu bestimmen können.“ Leben gemäß der Schöpfungsordnung ist nicht eine Haltung, die aus Glaubenssätzen abgeleitet wird, gleichsam deren Anwendung. Unser gemeinsames Haus zu schützen ist unser lebendiges Bekenntnis zu Gottes Liebe und Zuwendung zu jedem Menschen und zu aller Kreatur.

Aus der Zeitschrift Ypsilon
Juli 2015 KMBÖ - Wien

Ein Herz und eine Seele

Als ich es wagte,
dein liebevolles Herz zu berühren,
und meinen Durst aus ihm zu stillen,
da versprachst du mir ein Gewand,
aus drei Teilen gewebt, geeignet,
die Nacktheit meiner Seele
zu bedecken.
Diese drei Teile des Gewandes
bezogen sich ganz und gar
auf meine Aufgabe:
Es waren der Friede,
die Liebe und die Ausdauer.
Angetan mit diesem
Gewand des Heils,
hatte ich die Zuversicht,
mir werde nichts fehlen,
sondern mir werde alles gelingen
zu deiner Ehre.

Aus einem Gebet von Petrus Canisius,
Kirchenlehrer, SJ, 1521-1597,
zum Heiligsten Herzen Jesu

(Kirchenfenster: P. Canisius,
Pfarrkirche Liesing, Wien)

Impressum

Herausgabe:

ACML
5, avenue Marie-Thérèse
L-2132 LUXEMBOURG

Verantwortung:

Aktioun:

Fernand Huberty 44743-251
Jean-Paul Schneider 44743-251

Duerf:

Romain Richer 44 743-562
Franz Glodt 44 743-252

Druck:

Saint-Paul Luxembourg

Erscheinungsdatum:

zehn mal jährlich